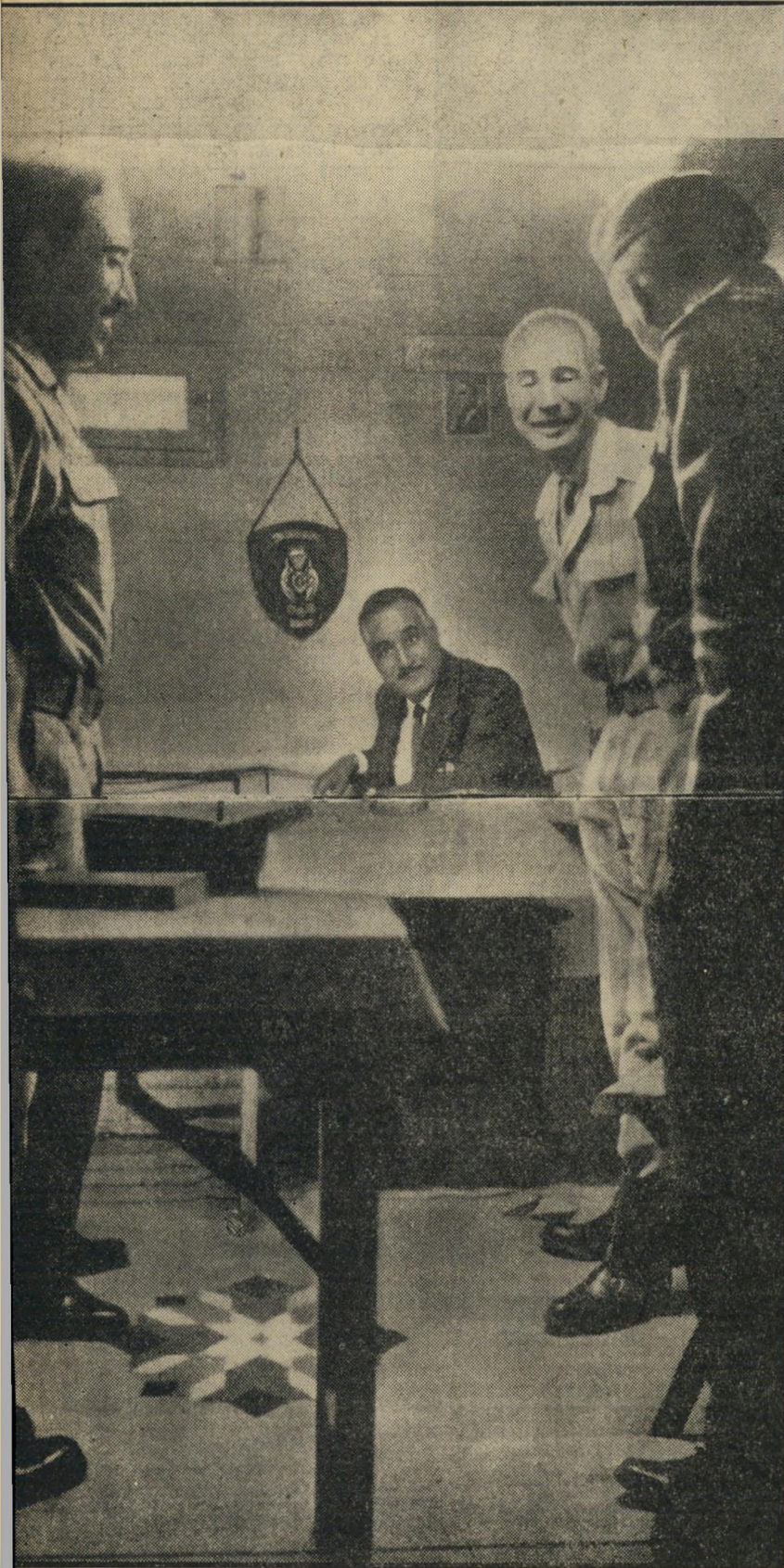

דו-קרב תותחים הגיעו לשיא עם הריגתו של הרמטכ"ל המצרי בחזית הסואץ

בצד המצרי

תמונה זו צולמה שבוע לפני שהחלו הצליפות האחרונות באיזור התעלה. היא מראה את גמאל עבדאלנאצר בחברת שרי-המלחמה הגנרל מוחמד פאוזי (חובש כומתה, מימין) ומפקדי היחידות המוצבות מול צה"ל.

הריסות איסמעיליה

כפי שצולמו עליידי כתבי חוץ, ברחובותיה של עיר-הננים שהפכה עיר רפאים. בתמונה נראים פועלים מצריים, שהובאו אחרי הפסקת ההפגזה כדי לפנות את ההריסות מרחובות העיר.

בצד הישראלי

למחרת הדורקב הארטילרי סיירו שרי-הביטחון והרמטכ"ל באיזור. מתלהים אליהם מפקד חיל השריון "ברן" אדן ואלוף

הרמטכ"ל שנהרג

תמונה נדירה, שצולמה לפני שבועיים בלבד, בעת סיורו האחרון של עבדאלנאצר באיזור התעלה. היא מראה את נאצר יושב בחדר המיפקדה של אחת היחידות. ליזו עומד הרמטכ"ל ריאד.

אולם בצד שבחים אלה ביקר חוסיין בן אופן חמור ביותר את כושר ניתוחו האסטרטגי של ריאד. ריאד טעה טעויות חמורות בהערכת מהלכיו של צה"ל בגיזורה הירדנית; נתן הוראות סותרות לחטיבות השריון הירדניות, היה האחראי במישרין לנכשן, לדברי חוסיין, ששתי חטיבות-שריון מעולות נוטרלו מקרבות השריון העיקריים בגדה והושמדו אחריכך.

קרוו הדראמטי המסורסם, וחתם על חוזה ההגנה ההדדית עם עבדאלנאצר, חיפשו ב"מטכ"ל המצרי קצין שייטול את הפיקוד על הכוחות המצריים אשר יוצבו בירדן — ואשר ברגע שתפרוץ מלחמה — יהפוך אר"טומאטית למפקד צבאות מצרים וירדן. הבחירה נפלה על עבדאלמונעים ריאד, אז בן 49.

★ ★ ★

בספר זיכרונותיו, מלא המלך חוסיין תשבחות על התנהגותו וכושר-מנהיגותו של ריאד. מכל מקום: חיילי הקומנדו ה"מצריים, שהיו תחת סיקודו הישיר של ריאד, היו החיילים הסדירים האחרונים מכל צבא ערב שלחמו אחרי הפסקת-האש. הם פעלו באיזור לטרון, כשמישמתם המקורית לחזור לשדות-תעופה ישראליים ולחבל בהם. כאשר התמוטטה לפתע החזית הירדנית, המ

אחרי המלחמה, כאשר היחידות המצריות התפוררו, ובעוד חלק ניכר מהקצינים הבכירים הטיחו האשמות בסני עבדאלנאצר, על כי לא הירשה לעאמר לתת את המקודה לפתוח ראשון במלחמה נגד ישראל וזה ריאד לתואר "המפקד הוועם", אך זעמו לא היה כלפי עבדאלנאצר, כי אם כלפי יש"ר ראל. "האויב הוא ממזרח לתעלה, לא מ" מערב!" השיב לקצינים שגיששו אצלו אם (המשד בעמוד 26)